

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.7.3.24>

REGULACJE PRAWNE DOTYCZĄCE WSPÓLDZIAŁANIA JEDNOSTKI NARODOWEJ POLICJI UKRAINY Z PODMIOTAMI ZWALCZAJĄCYMI TERRORYZM

Hanna Turchanikova

adiunkt Katedry Taktyczno-Specjalnego Szkolenia

Dniepropetrowskiego Państwowego Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych (Dniepr, Ukraina)

ORCID: 0000-0002-7379-3297

e-mail: HanTurchanikova77@ukr.net

Adnotacja. W artykule na podstawie krytycznej analizy obowiązujących przepisów regulujących Public Relations w sektorze bezpieczeństwa i obrony państwa dokonano analizy stanu regulacji prawnych w zakresie zwalczania terroryzmu oraz organizacji i formy współdziałania w walce z terroryzmem. Jednym z kluczowych zjawisk, które uniemożliwiają lub utrudniają realizację interesów narodowych i zachowanie wartości narodowych Ukrainy, jest terroryzm – społecznie niebezpieczna działalność polegająca na umyślnym, celowym stosowaniu przemocy poprzez branie zakładników, podpalanie, zabijanie, tortury, zastraszanie lub inne ingerencje w życie lub zdrowie niewinnych ludzi lub groźby popełnienia czynów przestępczych w celu osiągnięcia celów przestępczych. Szerokość obiektu, a także szeroki zakres podmiotów antyterrorystycznych są regulowane przez ustawę Ukrainy „O zwalczaniu terroryzmu”, która określa podstawy prawne i organizacyjne tej walki i tworzy ogólnokrajowy system zwalczania działalności terrorystycznej, jaki zorganizowano zgodnie z ustawodawstwem Ukrainy, zbiór uczestników walki z terroryzmem i ich możliwości w tej dziedzinie, która jest obdarzona czynnikami systemowymi, przewiduje udział centralnych organów wykonawczych w ramach swoich kompetencji określonych w przepisach, innych aktach normatywnych wydanych na ich podstawie.

Słowa kluczowe: bezpieczeństwo narodowe, terroryzm, podmioty antyterrorystyczne, Centrum Antyterrorystyczne, działalność służbowo-bojowa, Narodowa Policja Ukrainy, współdziałanie.

NORMATIVE-LEGAL REGULATION OF INTERACTION OF DIVISIONS OF THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE WITH THE SUBJECTS OF THE FIGHT AGAINST TERRORISM

Hanna Turchanikova

Adjunct at the Department of Tactical Special Training

Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs (Dnipro, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-7379-3297

e-mail: HanTurchanikova77@ukr.net

Abstract. The article, based on a critical analysis of the current legislation governing public relations in the security and defense sector of the state, considers the state of regulatory and legal support in the fight against terrorism and the organization and forms of interaction between the fight against terrorism. One of the key phenomena that makes it impossible or difficult to realize the national interests and preserve the national values of Ukraine is terrorism – a socially dangerous activity that consists in the deliberate, targeted use of violence by hostage-taking, arson, murder, torture, intimidation or other encroachments on the life or health of innocent people or threats to commit criminal acts in order to achieve criminal goals. The width of the facility as well as a wide range of subjects of counter-terrorism, although regulated by the Law of Ukraine “On Combating Terrorism”, which determines the legal and organizational basis of this fight and create a nationwide system of combating terrorist activities as organized in accordance with Legislation of Ukraine, the set of actors in the fight against terrorism and their capabilities in this area, which is endowed with system-forming factors, provides for the participation of central executive bodies within its competence, defined by laws and other regulations issued on their basis.

Key words: National security, terrorism, subjects of fight against terrorism, Antiterrorist center, service and combat activity, National police of Ukraine, interaction.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВЗАЄМОДІЇ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ІЗ СУБ'ЄКТАМИ БОРОТЬБИ З ТЕРОРИЗМОМ

Ганна Турчанікова

ад'юнкту кафедри тактико-спеціальної підготовки

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ (Дніпро, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-7379-3297

e-mail: HanTurchanikova77@ukr.net

Анотація. У статті на основі критичного аналізу чинного законодавства, що регулює відносини з громадськістю у секторі безпеки та оборони держави, розглядається стан нормативно-правового забезпечення у боротьбі з тероризмом, а також організація та форми взаємодії у боротьбі з тероризмом. Одним із ключових явищ, що

унеможливує або ускладнює реалізацію національних інтересів та збереження національних цінностей України, є тероризм – соціально небезпечна діяльність, яка полягає у навмисному та цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, вбивств, тортур, залякування чи інших посягань на життя чи здоров'я невинних людей або погрози вчинення злочинних дій для досягнення злочинних цілей. Хоча величина об'єкта та широкий спектр суб'єктів боротьби з тероризмом регулюються Законом України «Про боротьбу з тероризмом», який визначає правові та організаційні основи цієї боротьби та створює загальнодержавну систему боротьби з терористичною діяльністю як такою, що організована відповідно до законодавства України, проте сукупність учасників боротьби з тероризмом та їх можливостей у цій галузі, яка наділена системоутворюючими факторами, передбачає участь центральних органів виконавчої влади в межах своєї компетенції, визначеної законами та іншими нормативними актами, виданими на їх основі.

Ключові слова: національна безпека, тероризм, суб'єкти боротьби з тероризмом, Антитерористичний центр, службово-бойова діяльність, Національна поліція України, взаємодія.

Вступ. Відповідно до норм Конституції, Україна визнається суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою (Конституція України, 1996: ст. 1), суверенітет України поширюється на всю її територію (Конституція України, 1996: ст. 2).

Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави (Конституція України, 1996: ст. 17).

Президент України як глава держави та гарант державного суверенітету, територіальної цілісності, додержання прав і свобод людини й громадянина (Конституція України, 1996: ст. 102) забезпечує державну незалежність, національну безпеку (Конституція України, 1996: п. 1 ст. 106), здійснює керівництво у сферах національної безпеки та оборони держави (Конституція України, 1996: п. 17 ст. 106).

Таким чином, створення ефективної системи та реально діючого механізму забезпечення національної безпеки України як захищеності державного суверенітету, територіальної цілісності, демократичного конституційного ладу та інших національних інтересів України від реальних та потенційних загроз (Про національну безпеку України, 2018: п. 9 ч. 1 ст. 1) є ключовим елементом державотворення і збереження ідентичності Українського народу, розвитку та зміцнення України як демократичної, соціальної, правової держави, забезпечення прав і свобод людини та гідних умов її життя.

Особливої актуальності зазначені питання набули в умовах дезінтеграційних процесів, що дестабілюють державний устрій, посилення протиріч між інтересами різних соціальних груп та верств населення, антагоністичних намірів Російської Федерації, посягання на державний суверенітет України, спроби повалення демократичного конституційного ладу, що особливо гостро проявилось у 2013–2014 роках.

Одним із ключових явищ, що унеможливує чи ускладнює реалізацію національних інтересів та збереження національних цінностей України, є тероризм – суспільно небезпечна діяльність, яка полягає у свідомому та цілеспрямованому застосуванні насильства шляхом захоплення заручників, підпалів, убивств, тортур, залякування населення та органів влади або вчинення інших посягань на життя чи здоров'я ні в чому не винних людей або погрози вчинення злочинних дій для досягнення злочинних цілей (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 1).

Боротьба з тероризмом як діяльність щодо виявлення, припинення, мінімізації наслідків терористичної діяльності, запобігання ним (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 1) та забезпечення її необхідними силами, засобами й ресурсами здійснюються Кабінетом Міністрів України (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ч. 1 ст. 4).

Основна частина. Дослідженню проблемних питань забезпечення національної безпеки України присвячені праці О.М. Бандурки, А.М. Волощука, С.М. Гусарова, О.Ф. Долженкова, Ю.В. Дубка, І.В. Зозулі, І.О. Кириченка, В.В. Коваленка, В.В. Конопльова, О.В. Копана, М.В. Корнієнка, В.В. Крутова, С.О. Кузниченка, В.А. Ліпкана, І.І. Мусієнка, В.Я. Настюка, В.І. Олєфіра, А.М. Подоляки, М.Б. Саакяна, О.С. Шаптали, О.М. Шмакова, О.Н. Ярмиша.

Роль правоохоронних органів у забезпеченні національної безпеки є предметом наукового пошуку Ю.В. Аллерова, С.В. Бєлая, А.І. Берлача, Г.А. Дробахи, Р.А. Калюжного, В.К. Колпакова, О.В. Кривенка, В.А. Лаптія, О.І. Остапенка, В.П. Петкова, С.Т. Полторака, А.С. Спаського, С.А. Ярового, Х.П. Ярмачі.

Безпосереднім теоретичним підґрунтям для дослідження нормативно-правових основ службово-бойової діяльності сил безпеки України стали наукові розробки В.Ф. Антипенка, Ю.А. Іванова, Т.Г. Жовтенка, О.Ю. Конєва, В.В. Майорова, С.В. Печериці, Д.С. Савочкіна, М.В. Семикіна, М.О. Сліпченка, А.С. Спаського, Д.В. Талалая, О.В. Шевченка.

Мета статті полягає у критичному аналізі чинного законодавства, що регулює суспільні відносини в секторі безпеки та оборони держави й взаємодії суб'єктів боротьби з тероризмом.

Результати. Поняття «терористична діяльність», за законодавством України, охоплює широке коло протиправних дій, а саме планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду й поширення ідеології тероризму; проходження навчання тероризму; виїзд з України та в'їзд в Україну з терористичною метою; фінансування та інше сприяння тероризму (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 1). Зазначене передбачає застосування певного кола суб'єктів для боротьби з діяльністю щодо виявлення, припинення, мінімізації наслідків терористичної діяльності, а також запобігання ним.

Хоча величина об'єкта та широке коло суб'єктів боротьби з тероризмом регламентовані Законом України «Про боротьбу з тероризмом», який визначає правові та організаційні основи цієї боротьби та створює у своїй сукупності загальнодержавну систему боротьби з терористичною діяльністю як такою, що організована відповідно до законодавства України, проте сукупність суб'єктів боротьби з тероризмом та їх спроможностей у цій сфері (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 4), яка наділена системоутворюючими факторами, передбачає участь центральних органів виконавчої влади у межах своєї компетенції, визначеної законами та виданими на їх основі іншими нормативно-правовими актами.

Водночас низка підзаконних нормативно-правових актів наводить таке інтерпретоване визначення такої системи: «єдина державна система запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків» (Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, 2016: п. 1); «загальнодержавна система боротьби з тероризмом» (Про Концепцію боротьби з тероризмом в Україні, 2019), що, на нашу думку, вносить певну неузгодженість та неоднозначне застосування норм законодавства у службово-бойовій діяльності суб'єктів боротьби з тероризмом.

Формування термінологічного апарату не є предметом нашого дослідження, однак водночас з огляду на те, що поняття «терористична діяльність» є більш широким порівняно з поняттями «терористичний акт» і «тероризм», на нашу думку, слід узгодити підзаконні нормативно-правові акти з нормами Закону України «Про боротьбу з тероризмом» та вживати у правозастосуванні визначення «загальнодержавна система боротьби з терористичною діяльністю».

Не викликає сумнівів те, що в цьому аспекті доцільним із практичного погляду є наголошення не стільки на боротьбі з тероризмом, яка в принципі за своїм змістом стосується вже виявлених терористських груп, скільки на ідентифікації певного роду діяльності як терористичної та протидії їй, що відповідає сучасному виміру тероризму.

Проте, повертаючись до предмета дослідження та зважаючи на вищевикладене, ставимо питання про те, яким чином зазначене коло суб'єктів координує діяльність; якими є форми взаємодії суб'єктів боротьби з терористичною діяльністю.

Аналіз чинного законодавства та підзаконних нормативно-правових актів дає підстави констатувати, що діяльність центральних органів виконавчої влади, які наділені владними повноваженнями у сфері боротьби з терористичною діяльністю, відповідно до своєї компетенції та підслідності злочинів, координує Служба безпеки України – державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України (Про Службу безпеки України, 1992: ст. 1) та, відповідно до покладених на неї завдань, забезпечує «попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень проти миру і безпеки людства, тероризму» (Про Службу безпеки України, 1992: ст. 2).

Суб'єктами безпосередньої боротьби з тероризмом є Служба безпеки України; Міністерство внутрішніх справ України (Національна поліція України, Національна гвардія України, Державна прикордонна служба України, Державна служба з надзвичайних ситуацій); Міністерство оборони України; Державна кримінально-виконавча служба України; Управління державної охорони України; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 4).

Міністерство внутрішніх справ України спільно з Національною поліцією організовує боротьбу з тероризмом шляхом вжиття таких заходів:

- запобігання кримінальним правопорушенням, вчиненим з терористичною метою, розслідування яких віднесене законодавством України до компетенції Національної поліції, їх виявлення та припинення;
- надання Антитерористичному центру при Службі безпеки України необхідних сил і засобів під час проведення антитерористичної операції;
- забезпечення ефективного використання сил і засобів під час проведення антитерористичних операцій (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 5).

Відповідно до норм Закону України «Про боротьбу з тероризмом», на суб'єктів, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом, покладені такі обов'язки:

- взаємодія задля припинення кримінальної протиправної діяльності осіб, причетних до тероризму, в тому числі міжнародного, фінансування, підтримки чи вчинення терористичних актів та кримінальних правопорушень, які скоєні з терористичною метою;
- здійснення обміну інформацією;
- сприяння забезпеченню ефективного прикордонного контролю, контролю за видачою документів, що посвідчують особу, та проїзних документів задля запобігання їх фальсифікації, підробленню або незаконному використанню;
- запобігання діям або пересуванню терористів, терористичних груп чи терористичних організацій, а також осіб, які підозрюються у вчиненні терористичних актів чи причетності до міжнародних терористичних груп або організацій;
- припинення спроб іноземців, щодо яких є дані про їх причетність до міжнародних терористичних груп чи організацій, здійснювати транзитний проїзд через територію України (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 8).

Координація діяльності єдиної державної системи боротьби з терористичною діяльністю та суб'єктів боротьби з тероризмом у запобіганні терористичним актам покладена на Антитерористичний центр – постійно діючий орган при Службі безпеки України (Про Антитерористичний центр, 2010: п. 1), що суттєво підвищило координацію і злагодженість сил безпеки та оборони України під час виконання завдань боротьби з тероризмом.

Основними завданнями Антитерористичного центру є такі:

- розроблення концептуальних засад і програм боротьби з тероризмом, рекомендацій, спрямованих на підвищення ефективності заходів щодо виявлення та усунення причин та умов, які сприяють вчиненню терористичних актів та інших кримінальних правопорушень, здійснюваних з терористичною метою;
- збирання в установленому порядку, узагальнення, аналіз та оцінювання інформації про стан і тенденції поширення тероризму в Україні та за її межами;
- організація і проведення антитерористичних операцій та координація діяльності суб'єктів, які ведуть боротьбу з тероризмом чи залучаються до конкретних антитерористичних операцій;
- організація та проведення командно-штабних і тактико-спеціальних навчань та тренувань;
- участь у підготовці проектів міжнародних договорів України, підготовка й подання в установленому порядку пропозицій щодо вдосконалення законодавства України у сфері боротьби з тероризмом, фінансування проведення суб'єктами, які ведуть боротьбу з тероризмом, антитерористичних операцій, вжиття заходів щодо запобігання терористичній діяльності, її виявлення та припинення;
- взаємодія зі спеціальними службами, правоохоронними органами іноземних держав та міжнародними організаціями з питань боротьби з тероризмом (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ч. 1 ст. 7; Про Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України, 1999: п. 3).

Антитерористичний центр складається з Міжвідомчої координаційної комісії та штабу, а також координаційних груп та їх штабів, які створюються при регіональних органах Служби безпеки України.

На Міжвідомчу координаційну комісію при Антитерористичному центрі, до складу якої входять, зокрема, заступники Міністра внутрішніх справ України, заступники голови Національної поліції, безпосередньо покладаються обов'язки координації дій і взаємодії суб'єктів боротьби з терористичною діяльністю на загальнодержавному рівні та координація діяльності функціональної підсистеми єдиної державної системи, запобігання терористичним актам, реагування на них, їх припинення та мінімізації їх наслідків (Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, 2016: п. 5).

На координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України, до складу яких за аналогією входять представники Головних управлінь Національної поліції в областях, покладаються обов'язки координації дій і взаємодії суб'єктів боротьби з терористичною діяльністю на місцевому рівні та управління територіальними підсистемами єдиної державної системи запобігання терористичним актам, реагування на них, їх припинення та мінімізації їх наслідків (Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, 2016: п. 5).

Залежно від рівня терористичної загрози взаємодія суб'єктів боротьби з тероризмом будується таким шляхом.

1) У разі встановлення рівня терористичної загрози «сірий» (можлива загроза) відбувається вжиття таких заходів:

- надання інформації до Антитерористичного центру щодо причин та умов, які сприяють виникненню та поширенню тероризму, надання Антитерористичним центром методичної допомоги та рекомендацій щодо виявлення й усунення зазначених причин та умов;
- координація дій суб'єктів боротьби з тероризмом щодо розширення взаємодії з правоохоронними органами й спеціальними службами іноземних держав, антитерористичними структурами ООН, ОБСЄ, НАТО, ЄС, іншими міжнародними організаціями, що здійснюють боротьбу з тероризмом, на підставі міжнародних договорів Антитерористичним центром (Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, 2016: п. 1).

2) У разі встановлення рівня терористичної загрози «синій» (потенційна загроза) відбувається вжиття таких заходів:

- надання Антитерористичному центру інформації про об'єкти можливих терористичних посягань, підготовку до вчинення терористичного акту;
- координація дій суб'єктів боротьби з тероризмом щодо перевірки інформації про вірогідність підготовки або вчинення терористичного акту Антитерористичним центром (Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, 2016: п. 9).

3) У разі встановлення рівня терористичної загрози «жовтий» (імовірна загроза) відбувається вжиття заходів, визначених для рівня терористичної загрози «синій» (потенційна загроза), і таких заходів:

- забезпечення здійснення своєчасного обміну між суб'єктами боротьби з тероризмом інформацією про розвиток подій, пов'язаних із загрозою вчинення терористичного акту з боку Антитерористичного центру (Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, 2016: п. 9).

4) У разі встановлення рівня терористичної загрози «червоний» (реальна загроза)» відбувається вжиття заходів, визначених для рівнів терористичної загрози «синій» (потенційна загроза) і «жовтий» (імовірна загроза), а також таких заходів:

- надання Антитерористичному центру сил і засобів для проведення антитерористичної операції;
- координація та організація заходів з припинення терористичного акту, а також дій підрозділів і сил, які залучаються до вжиття таких заходів з боку Антитерористичного центру;
- забезпечення залучення всіх або окремих суб'єктів боротьби з тероризмом, а також сил і засобів до проведення антитерористичної операції з боку Антитерористичного центру;
- забезпечення взаємодії суб'єктів боротьби з тероризмом з відповідними центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, військово-цивільними адміністраціями, підприємствами, установами, організаціями незалежно від підпорядкування й форми власності з боку Антитерористичного центру (Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків, 2016: п. 9).

Висновки. Підсумовуючи вищевикладене, зазначасмо, що хоча величина об'єкта та широке коло суб'єктів боротьби з тероризмом регламентовані Законом України «Про боротьбу з тероризмом», який визначає правові та організаційні основи цієї боротьби, та створюють у своїй сукупності загальнодержавну систему боротьби з терористичною діяльністю як такою, що організована відповідно до законодавства України, проте сукупність суб'єктів боротьби з тероризмом та їх спроможностей у цій сфері (Про боротьбу з тероризмом, 2003: ст. 4; Про Порядок проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом, 2019: п. 2 р. 1), яка наділена системоутворюючими факторами, передбачає участь центральних органів виконавчої влади у межах своєї компетенції, визначеної законами та виданими на їх основі іншими нормативно-правовими актами.

Діяльність центральних органів виконавчої влади, які наділені владними повноваженнями у сфері боротьби з терористичною діяльністю, відповідно до своєї компетенції та підслідності злочинів, координує Служба безпеки України – державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України (Про Службу безпеки України, 1992: ст. 1) та, відповідно до покладених на неї завдань, забезпечує «попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень проти миру і безпеки людства, тероризму» (Про Службу безпеки України, 1992: ст. 2).

Суб'єктами безпосередньої боротьби з тероризмом є Служба безпеки України; Міністерство внутрішніх справ України (Національна поліція України, Національна гвардія України, Державна прикордонна служба України, Державна служба з надзвичайних ситуацій); Міністерство оборони України; Державна кримінально-виконавча служба України; Управління державної охорони України; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи.

Організація взаємодії і координація діяльності суб'єктів боротьби з тероризмом покладається на Антитерористичний центр при Службі безпеки України та здійснюється залежно від рівнів терористичної загрози шляхом обміну інформацією, координації дій суб'єктів боротьби з тероризмом (у разі встановлення рівнів терористичної загрози «сірий» (можлива загроза), «синій» (потенційна загроза) і «жовтий» (імовірна загроза)) у формі проведення засідань Міжвідомчої координаційної комісії Антитерористичного центру при Службі безпеки України, а також координаційних груп при регіональних органах Служби безпеки України.

У разі встановлення рівня терористичної загрози «червоний» (реальна загроза) взаємодія суб'єктів боротьби з тероризмом відбувається шляхом спільного виконання службово-бойових завдань у формі антитерористичної операції – комплексу скоординованих спеціальних заходів, спрямованих на попередження та припинення терористичної діяльності, звільнення заручників, забезпечення безпеки населення, знешкодження терористів, мінімізацію наслідків терористичної діяльності.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#n4174>.
2. Про Антитерористичний центр : Указ Президента України від 11 грудня 1998 року № 1343/98. *Офіційний вісник України*. 2010. № 7. Ст. 300.
3. Про боротьбу з тероризмом : Закон України від 20 березня 2003 року № 638-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text>.
4. Про затвердження Положення про єдину державну систему запобігання, реагування і припинення терористичних актів та мінімізації їх наслідків : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 лютого 2016 року № 92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/92-2016-%D0%BF#Text>.
5. Про Концепцію боротьби з тероризмом в Україні : Указ Президента України від 5 березня 2019 року № 53/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/53/2019#Text>.
6. Про національну безпеку України : Закон України від 21 червня 2018 року № 2469-VIII. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>.
7. Про Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України : Указ Президента України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/379/99#Text>.
8. Про Порядок проведення огляду загальнодержавної системи боротьби з тероризмом : Указ Президента України від 9 липня 2019 року № 506/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/506/2019#n9>.

9. Про Службу безпеки України : Закон України від 25 березня 1992 року № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#top>.

References:

1. Konstytutsiia Ukrainy [The Constitution of Ukraine] vid 28.06.1996. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#n4174> [in Ukrainian].
2. Pro Antyterorystychnyi tsentr [About the Anti-terrorist center]: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 11 hrud. 1998 r. № 1343/98 // *Ofitsiinyi visnyk Ukrainy*. 2010. № 7. St. 300 [in Ukrainian].
3. Pro borotbu z teroryzmozom [On the fight against terrorism]: Zakon Ukrainy vid 20 bereznia 2003 roku № 638-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/638-15#Text> [in Ukrainian].
4. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro yedynu derzhavnu systemu zapobihannia, reahuvannia i pryypynnennia terorystychnykh aktiv ta minimizatsii yikh naslidkiv [On approval of the Regulations on the unified state system of prevention, response and cessation of terrorist acts and minimization of their consequences]: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18 liutoho 2016 roku № 92. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/92-2016-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
5. Pro Kontseptsiiu borotby z teroryzmozom v Ukraini [On the Concept of Combating Terrorism in Ukraine]: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 5 bereznia 2019 roku № 53/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/53/2019#Text> [in Ukrainian].
6. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy [On the national security of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 21 chervnia 2018 roku № 2469-VIII. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> [in Ukrainian].
7. Pro Polozhennia pro Antyterorystychnyi tsentr ta yoho koordynatsiini hrupy pry rehionalnykh orhanakh Sluzhby bezpeky Ukrainy [On the Regulations on the Anti-Terrorist Center and its coordination groups at the regional bodies of the Security Service of Ukraine]: Ukaz Prezydenta Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/379/99#Text> [in Ukrainian].
8. Pro Poriadok provedennia ohliadu zahalnodержavnoi systemy borotby z teroryzmozom [On the Procedure for Reviewing the National Counter-Terrorism System]: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 9 lypnia 2019 roku № 506/2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/506/2019#n9> [in Ukrainian].
9. Pro Sluzhbu bezpeky Ukrainy [About the Security Service of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 25 bereznia 1992 roku № 2229-KhII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#top> [in Ukrainian].